

RESOLUCIÓ "CONTRA LA CRISI, JOVENT ASSOCIAT"
XXXII AGO - Lleida, 13 i 14 de març de 2010

Els temps actuals no només estan caracteritzats per una crisi econòmica conjuntural, no ens enganyem. La crisi, element indispensable per al canvi, també compta amb dimensions socials, ambientals i ètiques. És una evidència que un dels col·lectius més afectat és el jovent, que ha passat en gran part de deixar de viure en la precarietat per viure fregant el risc d'exclusió social, amb el que això suposa de dilapidació de patrimoni humà per a un país.

La nostra societat es debat en la incertesa de no trobar un horitzó, uns objectius compartits que deixen via lliure a actituds i comportaments al servei d'interessos purament econòmics particulars. Estem farts de sentir que els joves som consumistes, hedonistes, individualistes i que no volem ni estudiar ni treballar. Adjectius que només promouen la confrontació intergeneracional i l'estigmatització del col·lectiu jove.

Cal ser conscients de l'esgotament d'un model econòmic, productiu i de consum, però també ambiental, territorial i de globalització. Les alternatives a aquesta crisi sistèmica han de provenir de la recuperació de la política entesa com quelcom proper a la ciutadania i amb capacitat d'incidir en la vida de les persones, atesa la incapacitat del mercat per proveir de forma justa una igualtat d'oportunitats per formar-se, per tenir una feina digna i per accedir a un habitatge.

Un altre factor imprescindible serà la major implicació de les persones en el seu entorn. Volem posar de manifest la necessitat de reforçar els llaços que uneixen a les persones joves amb les seves viles, barris i ciutats, a través de projectes associatius consistents, estables en el temps, amb voluntat de transformació social. Creiem que des de l'organització, la col·laboració i el treball en xarxa del teixit associatiu podem superar esquemes del passat, treballant, així, per un entorn més just, sostenible i democràtic.

Per això calen noves eines, no en fem prou amb les que tenim actualment perquè en molts àmbits han quedat superades (habitatge, educació, treball). Una de les conclusions en el debat del Pla Nacional de Joventut per als propers anys és la necessitat d'introduir la perspectiva juvenil en les polítiques estructurals que condicionen la vida de les persones joves. Des del CNJC i les entitats juvenils manifestem la nostra voluntat d'incidència, no només en aquelles polítiques que afecten les trajectòries d'emancipació joves, sinó en la conformació d'una societat més travada a través de la nostra acció quotidiana.

Tornem a refermar el que ve essent un dels nostres missatges clau dels darrers temps: els i les joves no ens conformem amb que ens diguin que som el futur, volem ser present i incidir-hi, fet que ara no succeeix de forma suficient i adequada.

Més enllà d'això, el Consell Nacional adquireix el compromís de repensar la seva feina, de plantejar-se com ens relacionem amb les nostres entitats, amb la societat i com vehiculem la participació interna, com generem xarxa en el teixit associatiu i aspirem a jugar un rol de lideratge social. Les entitats juvenils hem d'estar al capdavant de la transformació social a través de la nostra participació, convertint-nos en nodes d'interconnexió i assumint la missió d'eixamplar la nostra base social com a mecanisme decisiu per a l'èxit dels nostres projectes. Volem ser més –joves associats i associades- i volem fer-ho millor.

Per tots aquests motius, des del CNJC i les seves entitats emplacem a les institucions públiques, així com al conjunt d'actors econòmics i socials a:

- Apostar per un model econòmic, productiu i social diferent, basat en la col·laboració i el treball en xarxa entre agents econòmics, socials i persones, no en la competència.
- Facilitar eines i recursos per al sorgiment de llocs de treball amb un alt valor afegit en sectors derivats de la innovació (noves tecnologies de la informació i comunicació, energies

renovables...), la societat del coneixement (cultura, formació...) i els serveis de proximitat (agricultura ecològica, atenció i cura de les persones...).

- Fomentar l'emprenedoria cooperativa com a iniciativa de generació d'ocupació estable i corresponsable.
- Reduir les diferències entre salaris: no és lícit ni ètic que en temps com els actuals hi hagi una minoria que segueixi tenint uns ingressos desorbitats mentre la majoria de la població, especialment la juvenil, amb prou feines arriba als mil euros per mes. Per això exigim el compliment de la Carta Social Europea i dels tractats de la OIT, ratificats ambdós pel govern de l'estat, que situen el salari mínim intersalarial en un 60% de la mitjana, és a dir, per sobre dels 1200 euros.
- Considerar que els temps de vida han de ser racionalitzats per poder fer compatible l'activitat laboral amb la vida personal i la implicació en els afers públics i comunitaris.
- Situar l'emancipació juvenil en l'epicentre de l'actuació dels diferents nivells de govern del nostre país, tant en el disseny de la seva estructura com en la introducció de les necessitats del jovent com a prioritats de les polítiques estructurals d'educació, treball i habitatge.
- Millorar les estratègies de foment de la participació juvenil des de l'àmbit comunitari i educatiu reforçant la implicació de les entitats juvenils amb el seu entorn i propiciant el sorgiment de nous projectes col·lectius.
- Reconèixer des de les administracions, però també des del món econòmic, la tasca de l'associacionisme juvenil.
- Facilitar suport a l'associacionisme juvenil com a mecanisme de reforç de la cohesió social i d'assolir una societat civil més forta, conscienciada, implicada en els afers col·lectius i democràtica. En especial, en aquells terrenys on tenen més dificultats com el finançament i els espais per a la realització dels seus projectes.